

सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!

ग्लोबल महातेज

<https://epaper.globalmahatej.com/>

▲ वर्ष १ ले ▲ अंक : ४३ ▲ शुक्रवार, दि. ७ नोव्हेंबर २०२५ ▲ पाने : ४

▲ अमळनेर ▲ किंमत : १ रु. » Email - globalmahatej@gmail.com

दिनविशेष

७ नोव्हेंबर

- 'वंदे मातरम्', भारतमातेचे वर्णन करणारे गीत बंकिमचंद्र यादावचंद्र चटर्जी यांनी लिहिले.
- वामुदेव बळवंत फडके यांना जन्मठेप शिक्षा ठोठवण्यात आली.
- महिला मताधिकार : अमेरिकेतील कोलोरॅडो राज्यातील महिलांना मतदानाचा अधिकार देण्यात आला, असे करणारे दुसरे राज्य.
- प्रभात चा संत तुकाराम हा चित्रपट पुण्यातील प्रभात चित्रपटगृहात प्रकाशित झाला.
- एम. पंतंजली शास्त्री यांनी भारताचे दुसरे सरन्यायाधीश म्हणून पदभार स्वीकारला.

गर्व से कहो स्वदेशी है हम...! स्वदेशी ही खरिदेंगे हम...!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील स्वदेशीची हाक आता पुन्हा देवू या. नवरात्रोत्सवात आपण आदिमाया आदिशक्तीचा जागर करतो त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही जागर करूया...! सच्च्या भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा परकीय आक्रमण होते तेव्हा-तेव्हा ते प्रचंड त्वेषाने पेटून उठतात....! आता तीच वेळ येऊन ठेपली आहे....!! जय भारत...! जय स्वदेशी...!!

रश्मिका मंदानाने विजय देवरकोंडासोबतच्या साखरपुड्यावर प्रथमच केले भाष्य

...पान २ वर

क्रिकेटर नसता तर रवींद्र जडेजा काय करत असता?

...पान २ वर

कर्त्या पुरुषांच्या आत्महत्येनंतर अंधारलेल्या आयुष्यात पेटविली 'जीवनज्योत'

...पान ३ वर

देवाचे दर्शन थेट घेता येणे शक्य!

...पान ४ वर

हाशिमजी प्रेमजी कॉम्प्लेक्सचा श्वास वाढत्या अतिक्रमणाने कोंडला!

अर्थकारणामुळे पालिका प्रशासन राजकारण करत असल्याचा नागरिकांचा आरोप!

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर पालिकेतर्फे स्टेशन रोडवर हाशिमजी प्रेमजी हे मोठे व्यापारी संकुल आहे. या संकुलात विविध व्यावसायिकांची दुकाने आहेत. मात्र, अनेक व्यावसायिकांनी या व्यापारी संकुलाच्या फुटपाथवर अतिक्रमण केले आहे. यामुळे क्लासेसला जाणारे विद्यार्थी-विद्यार्थिनी, ग्राहक व नागरिकांना नाहक त्रास सहन करावा लागतो. मोठ्या अर्थकारणामुळेच पालिका राजकारण करत असल्याचा आरोप नागरिकांनी केला आहे. हे अतिक्रमण त्वरीत काढावे, अन्यथा मोठे आंदोलन छेडले जाईल, असा इशाराही परिसरातील नागरिकांनी दिला आहे.

अतिक्रमणामुळे अनेक नागरिकांना रस्त्यावरच वाहने

उभी करावी लागतात. या संकुलाकडूनच गलवाडेकडे जाणारा मुख्य रस्ता तसेच रेल्वे स्टेशनकडे जावे लागते. यामुळे या रस्त्यावरून रोज मोठ्या संख्येने लहान-मोठ्या वाहनांचा वापर असतो. परिणामी गर्दीमुळे मोठा अडथळा निर्माण होतो. अनेकदा अपघातही होतात. अनेक व्यापाऱ्यांनी दुकानाच्या बाहेर पत्री शेड उभे करून अतिक्रमण केले आहे. काहींनी तर फुटपाथवरच दुकानासमोरच खाद्य पदार्थ विक्रीच्या टपऱ्या उभारल्या आहेत. या व्यापारी संकुलात मोठ्या प्रमाणात क्लासेस आहेत. यामुळे व्यापारी संकुलाल 'कोचिंग हब' असेही म्हटले जाते. क्लासेससाठी शहरासह ग्रामीण भागातील विद्यार्थी-विद्यार्थिनी मोठ्या संख्येने या व्यापारी संकुलात येत

असतात. मात्र, अतिक्रमणामुळे त्यांना जाण्यासही मोठा अडथळा निर्माण होतो. परिसरातील रहिवाशांनी अनेक वेळा पालिकेकडे अतिक्रमण काढण्याबाबत तक्रारी केल्या

अतिक्रमण

विभागाचे दुर्लक्ष!

मिळालेल्या माहितीनुसार, काही दिवसांपूर्वी पालिकेचे अतिक्रमण विभागाने हाशिमजी कॉम्प्लेक्स परिसराची पाहणी केली होती. काही दुकानदारांना अतिक्रमण काढण्याचे आदेश दिले होते. मात्र, तरीही या आदेशाला न जुमानता संबंधित दुकानदारांनी पुन्हा पत्र्याचे शेड उभारून अतिक्रमण वाढवले असल्याचा आरोप होत आहे. अतिक्रमण विभागप्रमुख राधेश्याम अग्रवाल आणि संबंधित अधिकाऱ्यांनी या प्रकरणाकडे हेतुपुरस्सर दुर्लक्ष केल्याचा आरोपही नागरिकांनी केला आहे.

जण व्यक्त करतात.

अमळनेर तालुका क्रीडा संकुल बनले तळीरामांचा अड्डा!

मैदानातच दारूच्या बाटल्यांचा खच; क्रीडाप्रेमी, नागरिकांमध्ये नाराजी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर- येथील प्रताप महाविद्यालयापासून काही अंतरावर कोट्यवधी रुपये खर्चून तालुका क्रीडा संकुल उभारण्यात आले आहे. मात्र, या क्रीडा संकुलाची अत्यंत दयनीय अवस्था झाली आहे. मैदानावरच मद्याच्या बाटल्यांचा खच पडल्याने हे क्रीडा संकुल टवाळखोर व तळीरामांसाठी जणू दारूचा अड्डाच बनले आहे. प्रशासनाने याकडे गांभीर्यने लक्ष द्यावे, अशी मागणी क्रीडाप्रेमींसह नागरिकांनी केली आहे.

क्रीडा संकुलाच्या आवारात दारूच्या बाटल्यांचे ढीग लागला आहे. मोठ्या प्रमाणात कचरा साचला आहे. दुर्गंधीमुळे क्रीडा संकुलात जाणाऱ्या तरुणांचे आरोग्य धोक्यात आले आहे. क्रीडा संकुलात सुरक्षेबाबत कोणतीही उपाययोजना केलेल्या नाहीत. रात्रीच्या वेळी क्रीडा संकुलात कोणीही जात नसल्याने

(छायाचित्र : योगेश महाजन)

टवाळखोर याचा गैरवापर करीत आहेत. संकुलाच्या प्रवेशद्वारावर गेटही बसविण्यात आलेले नाही. सुरक्षा रक्षकाचीही नेमणूक करण्यात आलेली नाही. हे क्रीडा संकुल अनेक गुंडांचे आश्रयस्थान बनले, आहे की काय? असा प्रश्न नागरिकांनी केला आहे. क्रीडा संकुल हे तरुणांसाठी खेळ, व्यायाम व शारीरिक सुदृढतेसाठी बांधण्यात आले आहे. पोलीस भरतीसाठी तयारी करणारी अनेक युवक-युवती रोज संकुलात सरावासाठी जातात. मात्र, मैदानावरच पडलेल्या फुटलेल्या बाटल्या, दुर्गंधी आणि अस्वच्छ वातावरण त्यांना सराव

करण्यास अडथळा आहे. इतर परसलेल्या फुटलेल्या काचांमुळे अनेक जणांच्या पायास गंभीर जखमाही झाल्या आहेत. क्रीडा संकुलाच्या परिसरात पथदिव्यांचीही व्यवस्था नाही. संकुलाच्या चोही बाजूस मोठे व मजबूत कंपाऊंड करण्यात यावे. प्रवेशद्वारावर दणकट गेट बसवावेत. सीसीटीव्ही कॅमेरा लावण्यात याव्यात. कायमस्वरूपी सुरक्षा रक्षकाची नेमणूक करण्यात यावी. पोलिसांनी रात्री गस्त ठेवावी, अशी मागणी क्रीडापटूंसह सामाजिक कार्यकर्त्यांनी केली आहे.

(छायाचित्र : मयुर चौधरी)

गोधडी बाजार नव्हे हे तर फरशी पुलाचे कठडे ...!

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर येथील फरशी पुलाच्या दोन्ही बाजूला लोखंडाचे रेलिंग कठडे आहेत. हल्ली नदीला भरपूर पाणी आहे. पाणीही बऱ्यापैकी स्वच्छ आहे. त्यामुळे खास करून नदीकाठच्या

परिसरालगतच्या अनेक महिला येथे धुणे धुण्यासाठी येत आहेत. दुपारी बऱ्यापैकी कडक ऊन पडते आहे. हल्ली चांदरी, गोधड्या, सतरंज्या आदी जे घरी मोरीत किंवा छोट्या जागी धुणे शक्य नसते ते नेदीतल्या मोकळ्या-

चोकळ्या पाण्यात धुण्यासाठी मोठ्या प्रमाणावर आणले जातात. धुतल्यानंतर त्यांना कठड्यांवर वाळत घालतात. या सर्व रंगीबिरंगी गोधड्या व चांदरी पाहून हा गोधड्यांचा बाजार तर नाही ना? असे वाटणे स्वाभाविक आहे.

वाढदिवसाचा खर्च टाळून नुकसानग्रस्त शेतकऱ्यांना आर्थिक मदत

कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे सभापती अशोक पाटलांचा विधायक उपक्रम

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर- अतिवृष्टीमुळे शेतकऱ्यांवर मोठे संकट कोसळले आहे. या पारवर्भूमीवर येथील कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे सभापती अशोक आधार पाटील यांनी त्यांच्या वाढदिवशी खर्च टाळून शेतकऱ्यांना आर्थिक मदत दिली आहे. त्यांच्या या विधायक उपक्रमाचे तालुक्यातून कौतुक होत आहे.

सभापती अशोक पाटील यांचा वाढदिवस दरवर्षी कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे कर्मचारी मोठ्या जल्लोषाने साजरा करतात. तसेच

अशोक पाटील

सौ. योगिता पाटील

अशोक आधार पाटील व सौ. योगिता अशोक पाटील यांच्या विविध शैक्षणिक संस्थांचे कर्मचारी, आधार फाउंडेशनचे कार्यकर्ते,

अशोकभाऊ मित्र मंडळाचे पदाधिकारी विविध उपक्रम राबवून वाढदिवस साजरा करतात. मात्र, यावर्षी अशोक पाटील यांच्या अर्धांगिनी आधार फाउंडेशनच्या अध्यक्षा सौ. योगिता पाटील या मुडी-मांडळ जिल्ह्या परिसर गटात उमेदवारीसाठी इच्छुक आहेत. या गटातील अनेक गावांमध्ये शेतकऱ्यांच्या पिकांचे मोठे नुकसान झाले आहे. तालुक्यातही अनेक ठिकाणी कापूस, मका उत्पादक शेतकऱ्यांवर उपासमारीची वेळ आली आहे.

पान ३ वर

“ वन्दे मातरम् ”चा आज १५०वा वर्धापनदिन

जुलमी ब्रिटिशांनाही धडकी भरवणाऱ्या 'दोन' शब्दांचा ज्वालाग्रही इतिहास

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

वंदे मातरम्‌च्या जन्मापासूनचा इतिहास विविधांगी बहुमिती आहे. इतिहासातील चढ-उतार या लेखात देण्याचा प्रयत्न आहे. त्यात जशी प्रेरणादायी पर्वे आहेत, तशी खंत बाळगावी अशा घटना देखील आहेत. जुलमी ब्रिटिशांनी ज्या दोन शब्दांचा धसका घेतला त्यांच्या उरात धडकी भरली, अशा या दोन शब्दांनी अत्यंत प्रेक आणि ज्वालाग्रही इतिहास घडवला आहे. या दोन शब्दांमुळे भारतीयांमधील राष्ट्रीय भावना उफाळून आली. त्यांच्यातला बंधुभाव जागृत झाला. वंदे मातरम्‌ हे भारतीय देशभक्ताच्या हाती आलेले अमोघ अस्त्र ठरले. शत्रूवर प्रहार करण्यासाठी आपण वापरता येईल आणि शत्रूंनी केलेले वार परतवण्यासाठी ढालीसारखे वापरता येईल असे अस्त्र ठरले. त्या अभूतपूर्व प्रसंगाचा भारतीयांना अभिमान वाटवा असा या वंदेमातरम्‌ राष्ट्र मंत्राचा वर्धापनदिनानिमित्त इतिहास...

अथर्ववेदातील द्वादशकांडातील त्रेसष्ठ सुक्तांमध्ये अथर्वन ऋषींनी पृथ्वीला माता म्हणून संबोधिले. हे “पृथ्वीमुक्त” म्हणजेच भारताचे आद्य वैदिक राष्ट्रांगीत. १७६२ ते १८८४ या काळात बिहार, बंगाल,

ओरिसाच्या जंगल भागात संन्याशांनी उठाव केला. या ओठावरचे घोषवाक्य होते “ॐ वंदे मातरम्‌”. बंकिमचंद्र चटोपाध्याय एकदा गंगेच्या तीरावर गेले. तेथील कोळी बांधवांनी गायिलेले “साधू आछे मा मने । दुर्गाबले प्राण त्यजिव जान्हवी जीवने” हे लोकगीत त्यांनी ऐकले आणि “वंदे मातरम्‌” शब्दांचे बीजारोपण त्यांच्या मनावर झाले. कार्तिक शुद्ध नवमी शके १७९७ अक्षय नवमी रविवार ७ नोव्हेंबर १८७५ या दिवशी नेहाटी येथे बंकिमचंद्रांनी संपूर्ण “वंदे मातरम्‌” सलग एका बैठकीत लिहिले आणि एका राष्ट्रमंत्राचा जन्म झाला. १८७६ मध्ये यदुनाथ भट्टाचार्य यांनी वंदे मातरम्‌ला मल्हार रागात संगीतबद्ध केले. २८ डिसेंबर १८९६ मध्ये रवींद्र ठाकूर यांनी कलकत्त्यामध्ये भरलेल्या राष्ट्रीय संभेच्या अधिवेशनात प्रथम जाहीर गायन झाले. १६ ऑक्टोबर १९०५ या दिवशी रवींद्रनाथ टागोर यांनी नेतृत्वाखाली रक्षाबंधनासाठी गंगातीरी हजारो लोकांनी एकपणे वंदे मातरम्‌चा जयघोष केला. पुढे १६ ऑक्टोबर १९०५ मध्ये महात्मा गांधी यांनी वंदे मातरम्‌ वर पहिले वक्तव्य केले. २८ नोव्हेंबर १९०५ ला वंदे मातरम्‌ यावर सरकारी बंदी आणली. (लोन संकुलर) २०० विद्यार्थ्यांनी वंदे मातरम्‌

म्हटले. म्हणून रंगपूर येथील प्रत्येकी विद्यार्थ्याला पाच रुपये दंड ठोठावण्यात आला. २७ डिसेंबर १९०५ मध्ये वाराणसी येथे भरलेल्या राष्ट्रीय संभेच्या अधिवेशनात सरलादेवी चौधुराणी यांनी अध्यक्षांचा विरोध पत्करून संपूर्ण वंदे मातरम्‌चे गायन केले. त्यानंतर भगिनी निवेदितांने तयार केलेल्या बंगालीतील वंदे मातरम्‌चा ध्वज त्याच बैठकीत त्यांनी दाखविला. नागपूरच्या नील सिटी प्रशालेत डॉ. हेगडेवार यांनी वंदे मातरम्‌ म्हणत शाळेवर बहिष्कार टाकला. १९ वर्षांचा गंगवीर खुंदीराम बोस यांनी १९ ऑगस्ट १९०८ ला वंदे मातरम्‌ म्हणत फासावर लटकले. वंदे मातरम्‌ म्हणून फाशी घेणारा हा पहिला तरुण क्रांतिकारक. १७ ऑगस्ट १९०९ मध्ये मदनलाल धिंग्रा वंदे मातरम्‌ म्हणतच इंग्लंडमध्ये हसत हसत फासावर गेले. हे परदेशात फाशी जाणारे पहिले क्रांतिकारक. डिसेंबर १९२३ मध्ये काकीनाडा येथे भरलेल्या राष्ट्रीय संभेच्या अधिवेशनात अध्यक्ष मौलाना अहमद अली यांनी वंदे मातरम्‌ म्हणण्याला पहिला विरोध केला. तो विरोध टाळून पंडित विष्णू दिगंबर पलुस्कर यांनी संपूर्ण वंदे मातरम्‌चे गायन केले. नागपूरमध्ये १४ वर्षांच्या अभैरंकांनी महात्मा गांधींना संपूर्ण वंदे मातरम्‌ गाऊन

दाखवले. क्रांतिकारक राजेंद्र लाहिरी यांनी १८ डिसेंबर १९२७ ला वंदे मातरम्‌ म्हणत म्हणत हीतात्म्य पत्करले. क्रांतिकारक पंडित रामप्रसाद बिस्मिल, क्रांतिकारक अरुफाक उल्ला खान, क्रांतिकारक रोशन सिंग यांनीही वंदे मातरम्‌ म्हणत म्हणतच आपले प्राण मातृभूमीच्या चरणी अर्पण केले. क्रांतिवीर सूर्यसेन मास्टेदा यांनी कारागृहात “वंदे मातरम्‌” म्हटल्यामुळे अमानुष मारहाण करण्यात आली. बेशुद्धावस्थेत त्यांना क्रूर इंग्रजांनी फासावर चढवले. २३ मार्च १९३१ या दिवशी लाहोर येथे सरदार भगतसिंग, सुखदेव आणि राजगुरू यांनी वंदे मातरम्‌ म्हणत म्हणत भारतामातेच्या स्वातंत्र्यासाठी बलिदान दिले. लोकशाही स्वराज्य पक्ष, हिंदू महासभा यांनी पुण्यात मादाम कामांच्या वंदे मातरम्‌ ध्वजाची भव्य मिरवणूक २६ ऑक्टोबर १९३७ मध्ये काढली. स्वातंत्र्यवीर सावरकर, सेनापती बापट, ग.वि. केतकर, मास्टर कृष्णराव यांची ओजस्वी भाषणे त्यावेळी झाली. आंध्र प्रदेशातील चप्पलमुंडा तुंगात १९३८ मध्ये रामचंद्रराव या कैद्याने वंदे मातरम्‌च्या घोषणा दिल्या. म्हणून त्यांना सतरा फटक्यांची शिक्षा झाली. पुढे त्यांना वंदे मातरम्‌ रामचंद्रराव या नावाने ओळखले जाऊ लागले. हैदराबादच्या

उस्मानिया विद्यापीठातील ६० विद्यार्थ्यांनी वंदे मातरम्‌ गायल्याबद्दल त्यांना काढून टाकण्यात आले होते. १९३८ मध्ये नागपूर मध्ये भरलेल्या हिंदू महासभेच्या अधिवेशनात स्वातंत्र्यवीर सावरकरांनी अध्यक्षीय भाषण करताना “ हिंदू राष्ट्र व वंदे मातरम्‌च्या रक्षणासाठी लढायला तयार व्हा ” असे आवाहन केले होते. तर जिना मातरम्‌ नष्ट करावे अशी मागणी केली. पान २ वर

‘दोन’ शब्दांचा ज्वालाग्रही इतिहास

पान १ वरून : ७ ऑगस्ट १९३८ मध्ये मुंबई आकाशवाणीवर मास्टर कृष्णराव यांनी वन्दे मातरम् गान्यास सुरुवात केली. त्यामुळे आकाशवाणीचे स्टेशन मास्टर डेड. बुधारी यांनी वीज प्रवाह बंद केला आणि त्यांचे गायन बंद पाडले. १९४३ मध्ये मद्रासच्या हिंदी सेनेतील नऊ बंगाली युवकांनी वन्दे मातरम्च्या घोषणेसाठी आत्मबलिदान केले. १९४८च्या चैत्र पाडव्याच्या दिवशी सरदार वल्लभभाई पटेल यांच्या सूचनेनुसार मास्टर कृष्णराव यांनी गायलेले वन्दे मातरम् प्रसारित करण्यात आले. भारताला स्वातंत्र्य मिळाले त्या दिवशी १५ ऑगस्ट १९४७ ला पहोटे ६ वाजून ३० मिनिटांनी देशातील सर्व आकाशवाणी केंद्रावरून पंडित ओंकारनाथ ठाकूर यांनी गायलेले संपूर्ण वन्दे मातरम् प्रसारित करण्यात आले. त्यानंतर सकाळी सात वाजता मुंबई आकाशवाणीवरून गान्हिरा हिराबाई बढोदेकर यांनी गायलेले वन्दे मातरम् प्रसारित झाले. २२ ऑगस्ट १९४७ मध्ये कलकत्त्यात वन्दे मातरम्चा गौरव महात्मा गांधी यांनी केला. त्यावर त्यांनी भाषण दिले. २५ ऑगस्ट १९४८ ला वन्दे मातरम् ऐवजी जन- गण- मन म्हणावे असे वक्तव्य पंडित नेहरू यांनी केले. त्यासाठी मास्टर कृष्णराव यांनी संसदीय पातळीवर खूप मोठा दावा दिला. २४ जानेवारी १९५० या दिवशी घटना समितीने जन- गण- मन हे राष्ट्रीय आणि वन्दे मातरम् यांना राष्ट्रीय गीत म्हणून मान्यता दिली. २६ फेब्रुवारी १९७३ मध्ये मुंबईत उर्दू शाळेत वन्दे मातरम् म्हणण्यास नकार दिला. मुंबईत हिंदू महासभेच्या महिलांनी प्रतिकार कऱ्ण्यासाठी प्रचंड मोठ्या प्रमाणात मोर्चा काढला आणि आपला निषेध नोंदवला. मोर्चांतील व्यक्तींनी सांगितले की, मातेचे गुणगान करायला शब्द अपुरे पडतात. जे भारत मातेचे खरेखरे पूत्र आहेत त्यांना त्यांची मातृभूमी सर्व आपदातून मुक्त झाली असे खरोखरच वाटेते का ? तांमिक स्वातंत्र्यप्राप्त झाले का ? मातृभूमीच्या खऱ्या बेड्या गळून पडल्या, तिच्या साऱ्या दुःखाचा निरास झाला असे ठरते. खऱ्या अर्थाने तर आपली भारत माता स्वतंत्रही नाही आणि स्वावलंबी नाही. धन- धान्य-शस्त्र- शास्त्र शिक्षण यापैकी आज कशासही ही भूमी स्वतंत्र आणि स्वावलंबी आहे का ? कोट्यावधी रुपयांची कर्जे. शस्त्रास्त्रांच्या अभावी परक्यापुढे केविलवाणी हात पसरण्याची पाळी. प्रचंड भ्रष्टाचार. अनेक साऱ्या समस्या. या सगळ्या दुरावस्थेचे कारण एकच आम्ही वन्दे मातरम् हा मंत्र विसरलो. आम्ही आमचे पुत्रत्व गमावून बसलो. मातृभूमीला अडगळीत टाकले. भारतमातेला ज्यांच्याबद्दल अभिमान वाटेल. ज्यांच्या कृतींनी तिची मान उंचावेल, ज्यांच्या पात्रांमने तेवढी अस्मितेने तिचे मुखमंडल पुनरूच उजळून निघेल. अशा तिच्या पुत्राबद्दल तिच्या अंतःकरणात अपार प्रेम आणि आत्मीयताआहे. ती कायम राहावी. ती स्थिर असावी. तिला सुख लाभाने. तिला सदा गौरवाचे, प्रतिष्ठेचे मानाचे स्थान असावे. मग आम्ही रहिलो न राहिलो तरी चालेल.. तेरा वैभव अमर रहे मां ! हम दिन चार रहे ना रहे !! वन्दे मातरम्...!

बिल गेट्स के ७ प्रेरक मंत्र: अमीर और कामयाब बनने की राह दिखाते विचार

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

बिल गेट्स, माइक्रोसॉफ्ट के संस्थापक और दुनिया के सबसे अमीर व्यक्तियों में से एक, ने एक छोटे से गैरराज से अपनी कंपनी शुरू की थी। आज माइक्रोसॉफ्ट वैश्विक आईटी उद्योग की अग्रणी कंपनी है। गेट्स की सफलता के पीछे उनकी मेहनत, दूरदृष्टि और सीखने की ललक है। उन्होंने युवाओं को प्रेरित करने वाले कई मंत्र साझा किए हैं, जो अमीर और कामयाब बनने का रास्ता दिखाते हैं। आइए जानते हैं उनके ७ प्रेरक विचार।

१९ साल की उम्र में शुरू की प्रोग्रामिंग

बिल गेट्स में बचपन से ही सीखने की जिज्ञासा थी। १९ साल की उम्र में उन्होंने प्रोग्रामिंग शुरू की और पहला सॉफ्टवेयर बनाया। हार्वर्ड यूनिवर्सिटी से पढ़ाई छोड़ने के बाद उनकी सीखने की भूख और बढ़ी। गेट्स कहते हैं, “जिज्ञासा और नई चीजें सीखने की आदत आपको हमेशा आगे ले जाती है।”

सीखने की आदत बनाए रखें

गेट्स का मानना है कि नई चीजें सीखने से कभी पीछे नहीं हटना चाहिए। किताबें पढ़ना, नई स्किल्स सीखना और ज्ञान अर्जित करना सफलता की नींव है। वे कहते हैं, “जो लगातार सीखता है, वही आगे बढ़ता है।”

समस्याओं का समाधान खोजें

गेट्स के अनुसार, समस्याएं हर किसी की जिंदगी का हिस्सा हैं, लेकिन उनसे भागने के बजाय तार्किक सोच के साथ समाधान निकालना चाहिए। वे कहते हैं, “समस्याएं चुनौतियां नहीं,

अवसर हैं। लॉजिक और धैर्य से हर मुश्किल का हल निकलता है।”

भविष्य की जरूरतों को समझें

माइक्रोसॉफ्ट की स्थापना तब हुई, जब कंप्यूटर एक नई तकनीक थी। गेट्स ने भविष्य की संभावनाओं को पहचाना और उसी दिशा में काम शुरू किया। वे सलाह देते हैं, “दूरदृष्टि विकसित करें। समझें कि आने वाला समय किन चीजों की मांग करेगा और उसी के लिए तैयार रहें।”

परिश्रम और अनुशासन है जरूरी

गेट्स मानते हैं कि बिना मेहनत और अनुशासन के कोई भी लक्ष्य हासिल नहीं होता। वे कहते हैं, “महानता हासिल करने के लिए कठिन परिश्रम और अनुशासित जीवनशैली अपनानी होगी। लक्ष्य तक पहुंचने के लिए तपस्या जरूरी है।”

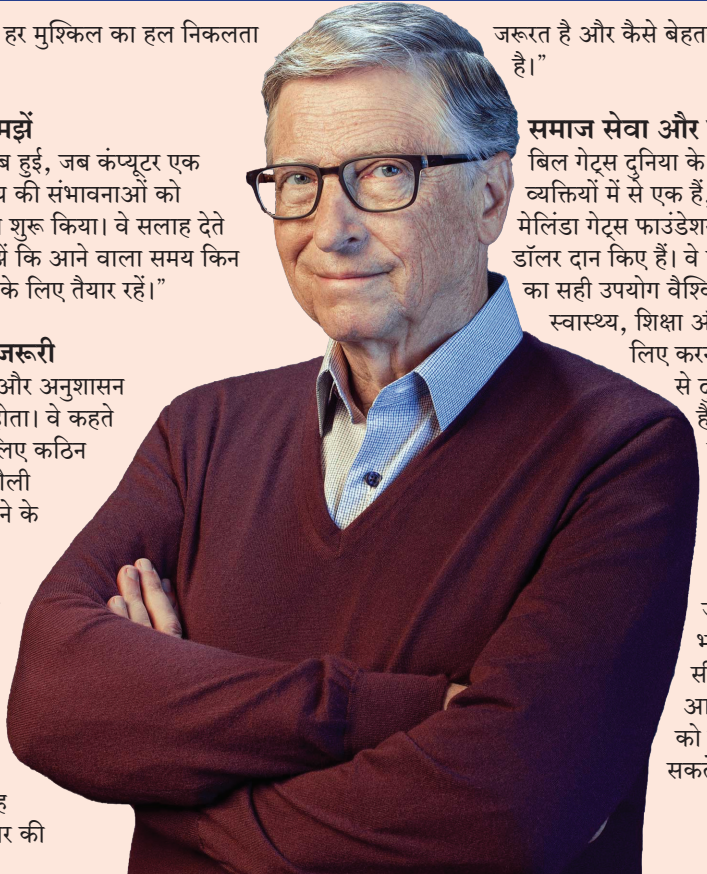
असफलता है सफलता की सीढ़ी

गेट्स के अनुसार, असफलता आपको गलतियों से सीखने और सुधार करने का मौका देती है। वे कहते हैं, “असफलता का डर छोड़ दें। यह आपको बताती है कि कहाँ सुधार की

जरूरत है और कैसे बेहतर किया जा सकता है।”

समाज सेवा और परोपकार

बिल गेट्स दुनिया के सबसे बड़े परोपकारी व्यक्तियों में से एक हैं, जिन्होंने बिल एंड मेलिंडा गेट्स फाउंडेशन के जरिए अरबों डॉलर दान किए हैं। वे मानते हैं, “संपत्ति का सही उपयोग वैश्विक समस्याओं जैसे स्वास्थ्य, शिक्षा और गरीबी उन्मूलन के लिए करना चाहिए। परोपकार से दुनिया बेहतर बनती है।” बिल गेट्स की ये सात बातें न केवल अमीर बनने की प्रेरणा देती हैं, बल्कि एक सार्थक और प्रभावशाली जीवन जीने का रास्ता भी दिखाती हैं। उनकी सीख को अपनाकर आप भी अपने सपनों को हकीकत में बदल सकते हैं।

कोथिंबीर लवकर सडते, मिरची काळी पडते ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

आपल्यापैकी अनेकांना आठवडाभराचा सामना आणून ठेवण्याची सवय असते. त्यात आपण भाजीपाल्यासह फळे, कोथिंबीर, आले किंवा मिरच्या आणून ठेवतो. पण कितीही स्वच्छ करून फ्रीजमध्ये ठेवल्या, तरी काही दिवसांतच खराब होतात.

कोथिंबीरची पाने अनेकदा सुकतात आणि मिरच्या व्यवस्थित साठवल्यानंतर कुजण्यास सुरुवात होते. कोथिंबीर जास्त दिवस टिकविण्यासाठी सगळ्यात आधी ती स्वच्छ पाण्याने धुवा. नंतर पूर्णपणे वाळवा. टिश्यूपेपरमध्ये गुंडाळा आणि हवाबंद डब्यामध्ये साठवून ठेवा. टिश्यूपेपर कोथिंबीरमधील ओलावा

शोषून घेईल. ज्यामुळे लवकर खराब होणार नाही. हिरव्या मिरच्या जास्त काळ ताऱ्या ठेवण्यासाठी आपल्याला त्याचे देठ तोडून घ्यावे लागेल. नंतर त्यांना कोरड्या डब्यात ठेवा. मग फ्रीजमध्ये ठेवा. आपण मिरच्यांना कागदी पिशव्यांमध्ये देखील ठेवू शकतो. ज्यामुळे त्या फ्रेश राहतील.

आल्यालाही बुरशी लागते. जर आपल्यालाही या समस्याला सामोरे जावे लागत असेल, तर या सोप्या टिप्स लक्षात ठेवा. आले जास्त काळ टिकविण्यासाठी आपल्याला त्याचे लहान तुकडे करून घ्यावे लागतील. नंतर त्याला झिपलॉक बॅगमध्ये देखील ठेवून फ्रीजमध्ये ठेवता येईल.

दोनदा अपयश, तिसऱ्या प्रयत्नात आयएएस बनल्या अर्चना कुमारी

यशोगाथा :

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

बिहारच्या नवादा जिल्ह्यातील अर्चना कुमारी यांनी महागड्या कोचिंगशिवाय स्व-अभ्यासाच्या जोरावर यूपीएससी २०२० परीक्षेत ११० वी रँक मिळवून आयएएस अधिकारी बनण्याचे स्वप्न साकार केले. याशिवाय त्यांनी भारतीय आर्थिक सेवा (आयईएस) आणि बिहार लोकसेवा आयोग (बीपीएससी) परीक्षांमध्येही यश मिळविले. **प्रारंभिक जीवन आणि शिक्षण**

अर्चना यांचे वडील राजेंद्र प्रसाद हे मुख्याध्यापक आहेत. त्यांच्या आईचे निधन झाले आहे. लहानपणापासून अभ्यासात हुशार असलेल्या अर्चनांनी बिहारमधून प्राथमिक शिक्षण पूर्ण केले. त्यानंतर दिल्लीतील लेडी श्री राम कॉलेजमधून अर्थशास्त्रात पदवी आणि जवाहरलाल

नेहरू विद्यापीठातून (जेएनयू) अर्थशास्त्रात पदव्युत्तर पदवी मिळविली. **यूपीएससीचा प्रवास**

पदव्युत्तर शिक्षणानंतर अर्चनांनी यूपीएससी नागरी सेवा परीक्षेची तयारी सुरू केली. महागड्या कोचिंग क्लासेसला नकार देत त्यांनी स्व-अभ्यासावर भर दिला. पहिल्या दोन प्रयत्नांमध्ये अपयश आले. परंतु त्यांनी जिद्द आणि आत्मविश्वास कायम ठेवला. या काळात त्यांनी २०१९ मध्ये भारतीय आर्थिक सेवा आणि बिहार

लोकसेवा आयोग परीक्षा उत्तीर्ण केली, ज्यात त्यांना बीपीएससीमध्ये सहावे स्थान मिळाले. अखेर तिसऱ्या प्रयत्नात त्यांनी यूपीएससी २०२० मध्ये ११० वी रँक मिळवत आयएएस अधिकारी होण्याचा मान मिळवला. **वैयक्तिक जीवन**

यूपीएससी २०२० मध्येच ३४ वी रँक मिळवणाऱ्या मध्य प्रदेशातील भारतीय वन सेवा (आयएफएस) अधिकारी विवेक सिंह यांच्याशी अर्चनांनी लग्न केले. सध्या त्या मध्य प्रदेश केडरच्या आयएएस अधिकारी असून, कृषी मंत्रालयात सहाय्यक संचालक म्हणून कार्यरत आहेत. अर्चना कुमारी यांची कहाणी कठोर परिश्रम, समर्पण आणि योग्य दिशेने केलेल्या प्रयत्नांचे प्रतीक आहे. स्व-अभ्यास आणि चिकाटीच्या जोरावर त्यांनी अपयशाला यशात बदलले, जी यूपीएससी उमेदवारांसाठी मोठी प्रेरणा आहे.

क्रिकेटर नसता तर रवींद्र जडेजा काय करत असता ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

रवींद्र जडेजा हा नावाजलेला अष्टपैलू क्रिकेटपटू जगभरातील क्रिकेट चाहत्यांचा लाडका आहे. कसोटी क्रिकेटमधील सर्वोत्तम अष्टपैलू म्हणून त्याने आपली ओळख निर्माण केली आहे. पण जर तो क्रिकेटर नसता, तर काय करत असता ? आणि तो जगातील सर्वोत्तम अष्टपैलू कसा बनला ? चला, जाणून घेऊया...

जडेजाची अष्टपैलू कामगिरी

रवींद्र जडेजाने कसोटी, वनडे आणि टी-२० अशा तिन्ही फॉर्मॅट्समध्ये देशासाठी अप्रतिम कामगिरी केली आहे. विशेषतः कसोटी क्रिकेटमध्ये त्याने अव्वल स्थान पटकावले आहे. अलीकडेच वेस्ट इंडिजविरुद्ध २०२५ मधील कसोटी मालिकेत त्याने नाबाद शतक आणि दुसऱ्या डावात चार विकेट्स घेऊन भारताचा विजय सोपा केला. या सामन्यात तो ' मॅन ऑफ द मॅच ' ठरला. जडेजाने ८६

कसोटी सामन्यांत (अहमदाबाद कसोटी २०२५ पर्यंत) ३,९९० धावा (६ शतके, २७ अर्धशतके) आणि ३३४ विकेट्स घेतल्या आहेत. भारतीय गोलंदाजांमध्ये कसोटी विकेट्सच्या बाबतीत तो पाचव्या क्रमांकावर आहे. त्याने २५ वेळा 'मॅन ऑफ द मॅच' पुरस्कार मिळवला आहे.

क्रिकेटर होण्याचा प्रवास

जडेजाचा जन्म ६ डिसेंबर १९८८ रोजी गुजरातमधील जामनगर येथे एका मध्यमवर्गीय कुटुंबात झाला. लहानपणापासून त्याला खेळाची आवड होती, पण क्रिकेटला करीअर म्हणून निवडण्याला त्याच्या वडिलांचा विरोध होता. रविचंद्रन अश्विनला दिलेल्या मुलाखतीत जडेजाने सांगितले की, त्याचे वडील क्रिकेटचा उल्लेख झाला तर त्याला खोलीत कॉडण्याची धमकी देत. त्यांना जडेजाने भारतीय सैन्यात करिअर करावे असे वाटत होतं, कारण त्यांचे काही मित्र

सैन्यात होते. पण जडेजाने आईच्या पाठिंब्याने गुपचूप क्रिकेट सराव सुरू केला. अंडर-१४ स्तरावर त्याची चमक दिसू लागली आणि त्याच्या कामगिरीचे फोटो, बातम्या वृत्तपत्रांत छापून येऊ लागल्या. हळूहळू वडिलांचा विरोध मावळला आणि त्यांनी जडेजाला क्रिकेट खेळण्याची परवानगी दिली. जडेजाने बॅट आणि बॉलच्या जोरावर देशाचे नाव उंचावले आणि सर्वोत्तम अष्टपैलू बनला. **क्रिकेटर नसता तर ?**

जडेजाने क्रिकेट न निवडले असते, तर कदाचित तो भारतीय सैन्यात दाखल झाला असता. त्याच्या वडिलांच्या इच्छेनुसार तो सैन्यात जाऊन देशसेवा करत असता. पण क्रिकेटच्या मैदानावर त्याने बॅट आणि बॉलने जे युद्ध जिंकले, त्याने तो देशाचा अभिमान बनला. रवींद्र जडेजाची मेहनत, जिद्द आणि प्रतिभा यामुळे तो आज जगातील सर्वोत्तम अष्टपैलू आहे. त्याने क्रिकेटच्या प्रत्येक फॉर्मॅटमध्ये आपली छाप पाडली. जर तो क्रिकेटर नसता, तर कदाचित सैन्यातून देशाची सेवा करत असता, पण क्रिकेटमुळे त्याने जगभरात भारताचा झेंडा फुटकवला.

अभीष्टचिंतन

खानदेश शिक्षण मंडळाचे शिक्षक प्रतिनिधी, समन्वय समितीचे चिटणीस, जी.एस. हायस्कूलचे मुख्याध्यापक, राष्ट्रवादी काँग्रेसचे शहर कार्याध्यक्ष **मा. श्री. विनोदजी पाटील-कदम सर** (माजी नगरसेवक) **खुप खुप शुभेच्छा..!**

जीवनाच्या प्रत्येक वळणावर तुम्हाला यश आणि आनंद मिळो, याच जन्मदिवसाच्या खूप-खूप शुभेच्छा...!

श्री. विनोद कदम सर (बाळासाहेब)

माजी नगरसेवक - न. पा. अमळनेर

वाढदिवसाच्या हार्दिक शुभेच्छा...!

*** शुभेच्छुक ***

MUNDADA BUILDERS AND DEVELOPERS

Office- Shri N. T. Mundada Park, Amalner Dist. Jalgaon

Amey Mundada- 8600505545 | Shubham Mundada- 8806092929

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	52
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	----

